

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 13. januára 2022 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – článok 168 – Právo na odpočítanie dane – Poskytovanie poštových služieb, ktoré bolo nesprávne oslobodené od dane – DPH považovaná za zahrnutú do obchodnej ceny služieb na účely uplatnenia práva na odpočítanie dane – Vylúčenie – Pojem DPH „splatná alebo zaplatená““

Vo veci C-156/20,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) z 1. apríla 2020 a doručený Súdnemu dvoru 6. apríla 2020, ktorý súvisí s konaním:

Zipvit Ltd

proti

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora L. Bay Larsen, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory, sudcovia J.-C. Bonichot (spravodajca) a M. Safjan,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Zipvit Ltd, v zastúpení: D. Garcia, L. Allen a W. Shah, solicitors, ako aj R. Thomas, QC,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Brandon, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci S. Grodzinski a E. Mitrophanous, QC,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vlášil a O. Serdula, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: M. Tassopoulou a I. Kotsoni, splnomocnené zástupkyne,
- španielska vláda, v zastúpení: I. Herranz Elizalde a S. Jiménez García, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: pôvodne R. Lyal a P. Carlin, splnomocnení zástupcovia, neskôr P. Carlin, splnomocnená zástupkyňa,

po vypožutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 8. júla 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu žlánku 168 písm. a) a žlánku 226 bodov 9 a 10 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Zipvit Ltd na jednej strane a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Dažová a colná správa, Spojené krážovstvo) na druhej strane vo veci rozhodnutia, ktorým táto správa nevyhovela žiadosti uvedenej spoločnosti o odpožitanie dane z pridanej hodnoty (DPH).

Právny rámec

3 žlánok 63 smernice 2006/112 stanovuje:

„Zdaniteľná udalosť nastáva a dažová povinnosť vzniká dodaním tovaru alebo poskytnutím služby.“

4 žlánok 90 tejto smernice uvádza:

„1. V prípade zrušenia, odmietnutia, úplného alebo čiastočného nezaplatenia alebo v prípade zníženia ceny po dodaní sa základ dane primerane zníži za podmienok stanovených žlenskými štátmi.

2. V prípade úplného alebo čiastočného nezaplatenia sa žlenské štáty môžu odchýliť od ustanovenia odseku 1.“

5 Podža žlánku 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112 žlenské štáty oslobodia od dane poskytovanie služieb a dodanie tovaru s nimi súvisiaceho, ktoré uskutožujú verejné pošty, s výnimkou prepravy osôb a telekomunikažných služieb.

6 žlánok 167 uvedenej smernice stanovuje:

„Právo odpožitáť dažť vzniká vtedy, keď vzniká dažová povinnosť v súvislosti s dažou, ktorá je odpožitateľná.“

7 Podža žlánku 168 tej istej smernice:

„Pokiaľ ide o tovar a služby, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií zdaniteľnej osoby, táto má právo v žlenskom štáte, v ktorom uskutožuje tieto transakcie, odpožitáť z výšky DPH, ktorú je povinná zaplatiť, tieto sumy:

a) DPH splatnú alebo zaplatenú v tomto žlenskom štáte za tovar, ktorý jej bol alebo bude dodaný, a za služby, ktoré jej boli alebo budú poskytnuté, inou zdaniteľnou osobou,

...“

8 žlánok 185 smernice 2006/112 uvádza:

„1. Úprava odpožitanej dane sa vykoná najmä vtedy, keď sa zmeny vo faktoroch, ktoré boli

použitie pri určení výšky odpoítanej dane, objavia po podaní daového priznania k DPH, napríklad v prípadoch zrušenia nákupu alebo získania cenovej zavy.

2. Odchylné od odseku 1 sa úprava odpoítanej dane nemôže vykonať pri transakciách, ktoré sú celkovo alebo čiastočne nezaplatené, v prípadoch riadne preukázaného alebo potvrdeného poškodenia, straty alebo krádeže majetku, ani v prípade tovaru určeného ako dary nepatnej hodnoty a vzoriek uvedených v článku 16.

V prípade celkovo alebo čiastočne nezaplatených transakcií a v prípade krádeže členské štáty však môžu úpravu odpoítanej dane vyžadovať.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Zipvit, spoločnosť so sídlom v Spojenom kráovstve, vykonáva obchodnú činnosť v oblasti dodávania vitamínov a minerálov prostredníctvom zásielkového obchodu.

10 Od 1. januára 2006 do 31. marca 2010 spoločnosť Royal Mail, prevádzkovateľ verejných poštových služieb v Spojenom kráovstve, poskytol spoločnosti Zipvit poštové služby na základe zmlúv, ktoré s ňou boli individuálne dojednané. Tieto služby boli považované za oslobodené od DPH na základe vnútroštátnej právnej úpravy a smerníc uverejnených daovou a colnou správou, ktorých cieľom bolo okrem iného prebrať článok 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112. V dôsledku toho Royal Mail vystavila faktúry bez DPH, z ktorých vyplývalo, že uvedené služby sú oslobodené od dane.

11 Súdny dvor však 23. apríla 2009 vydal rozsudok TNT Post UK (C-357/07, EU:C:2009:248), z ktorého vyplýva, že oslobodenie od DPH uvedené v článku 132 ods. 1 písm. a) smernice 2006/112 sa neuplatňuje na služby poskytované verejnými poštami, ktorých podmienky boli individuálne dojednané.

12 Keže sa Zipvit domnievala, že platby, ktoré zaplatila spoločnosti Royal Mail, treba spätne považovať za platby zahŕajúce DPH, podala 15. septembra 2009 a 8. apríla 2010 na daovú a colnú správu dve žiadosti o odpoítanie DPH zaplatenej na vstupe, týkajúce sa dotknutých služieb, a to v celkovej výške 415 746 libier šterlingov (GBP) (približne 498 800 eur), zvýšenej o úroky.

13 Rozhodnutím z 12. mája 2010 daová a colná správa zamietla tieto žiadosti z dôvodu, že dotknuté služby neboli zaťažené DPH a Zipvit túto da nezaplatila.

14 Dňa 2. júla 2010 daová a colná správa toto rozhodnutie opätovne preskúmala a potvrdila.

15 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania na jednej strane vyplýva, že Royal Mail sa nepokúsila dodatočne získať od spoločnosti Zipvit ani od svojich ostatných zákazníkov v rovnakej situácii DPH, ktorú omylom nezaplatili, a to najmä vzhľadom na administratívne ťažkosti a náklady, ktoré by s tým súviseli, a na druhej strane, že ani daová a colná správa nevydala opravný daový výmer určený spoločnosti Royal Mail, okrem iného z dôvodu legitímnej dôvery, keže sa domnievala, že si ju vo vzťahu k tomuto podniku v tejto súvislosti vytvorila.

16 Okrem toho ani daová a colná správa, ani Royal Mail už nemôžu podniknúť takéto kroky vzhľadom na uplynutie premlčacích lehôt.

17 Zipvit sa postupne obrátila na First-Tier Tribunal (Tax Chamber) [Prvostupový súd (oddelenie pre daové spory), Spojené kráovstvo], na Upper Tribunal (Tax Chamber) [Druhostupový súd (oddelenie pre daové spory), Spojené kráovstvo], na Court of Appeal (Odvolací súd, Spojené kráovstvo), neskôr na Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší

súd Spojeného kráľovstva), aby bolo rozhodnutie z 2. júla 2010 zrušené.

18 Keže Supreme Court of the United Kingdom (Najvyšší súd Spojeného kráľovstva) dospel k záveru, že vec, o ktorej rozhoduje, vyvoláva otázky týkajúce sa výkladu smernice 2006/112 a navyše predstavuje precedens pre mnohé prebiehajúce súdne konania, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Ak (i) daťový úrad, poskytovateľ služieb a prevádzkovateľ, ktorý je zdaniteľnou osobou, nesprávne vyložia právo Únie o DPH a považujú poskytnutie služieb, ktoré podlieha štandardnej sadzbe dane, za oslobodené od DPH; (ii) zmluva uzatvorená medzi poskytovateľom služieb a prevádzkovateľom uvádza, že cena za poskytnutú službu je uvedená bez DPH a za predpokladu, že by bola DPH splatná, s ňou súvisiace náklady by mal znášať prevádzkovateľ; (iii) poskytovateľ služieb nikdy nepožiadala prevádzkovateľa o zaplatenie dodatočnej splatnej DPH a už ani o to požiadala nemôže, a (iv) daťový úrad si nemôže alebo už nemôže (z dôvodu premlčania) uplatniť nárok voči poskytovateľovi služieb vo vzťahu k DPH, ktorá mala byť zaplatená, má [smernica 2006/112] za účinok, že skutočne zaplatená cena predstavuje kombináciu istej zdaniteľnej sumy a DPH uplatniteľnú na túto sumu, takže prevádzkovateľ môže požiadať o odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe v súlade s článkom 168 písm. a) smernice 2006/112 ako DPH, ktorá bola skutočne ‚zaplatená‘ za dotknuté služby?

2. Subsidiárne, môže za týchto okolností prevádzkovateľ požiadať o odpočítanie dane zaplatenej na vstupe v súlade s článkom 168 písm. a) smernice ako DPH [splatnú] za uvedené služby?

3. Ak daťový úrad, poskytovateľ služieb a prevádzkovateľ, ktorý je zdaniteľnou osobou, nesprávne vyložia právo Únie o DPH a považujú poskytnutie služieb, ktoré podlieha štandardnej sadzbe dane, za oslobodené od DPH, takže prevádzkovateľ nemôže predložiť daťovému úradu faktúru uvádzajúcu DPH, ktorá sa v súlade s článkom 226 ods. 9 a 10 smernice vzťahuje na služby, ktoré mu boli poskytnuté, môže prevádzkovateľ požiadať o odpočítanie dane zaplatenej na vstupe v zmysle článku 168 písm. a) smernice 2006/112?

4. Je na účely odpovede na prvú až tretiu otázku:

a) relevantné skúmať, či poskytovateľ služieb môže na svoju obranu uviesť tvrdenie založené na legitímnej dôvere alebo inej zásade, ktorá vyplýva z vnútroštátneho práva alebo práva Únie, proti akémukoľvek pokusu daťového úradu o vydanie daťového výmeru, ktorým by mu uložil povinnosť deklarováť sumu zodpovedajúcu DPH v súvislosti s dotknutými službami?

b) relevantné, že prevádzkovateľ vedel, podobne ako daťový úrad a poskytovateľ služieb, že služby v skutočnosti neboli oslobodené od dane, alebo mal rovnakú možnosť o tom vedieť ako oni, a mohol navrhnúť zaplatenie DPH splatnej za poskytnuté služby (vypočítanej na základe obchodnej ceny tejto služby), takže by ju mohol vrátiť daťovému úradu, ale neurobil tak?“

O právomoci Súdneho dvora

19 Z článku 86 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Ú. v. EÚ L 29, 2020, s. 7), ktorá nadobudla platnosť 1. februára 2020, vyplýva, že Súdny dvor má právomoc rozhodovať v prejudiciálnom konaní o návrhoch súdov Spojeného kráľovstva podaných pred skončením prechodného obdobia stanoveného na 31. decembra 2020, čo je prípad tohto návrhu.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej, druhej a štvrtej otázke

20 Svojou prvou, druhou a štvrtou otázkou, ktoré treba preskúmať, spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 168 písm. a) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že DPH možno považovať za splatnú alebo zaplatenú, a teda odpôčítať zdaniteľnou osobou, ak na jednej strane táto zdaniteľná osoba a jej poskytovateľ služieb sa na základe nesprávneho výkladu práva Únie zo strany vnútroštátnych úradov nesprávne domnievali, že dotknuté služby sú oslobodené od DPH a v dôsledku toho vyhotovené faktúry túto daň neuvádzali, za okolností, keď zmluva uzavretá medzi týmito dvoma osobami stanovuje, že ak je táto daň splatná, prijímateľ služieb ju znáša na vlastné náklady, a na druhej strane v primeranom prípade nebol podniknutý nijaký krok k tomu, aby bola DPH vrátená, takže akýkoľvek úkon poskytovateľa služieb a daňovej a colnej správy s cieľom dosiahnuť vrátenie nezaplatenej DPH je premlčaný.

21 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora právo na odpôčítanie dane uvedené v článku 167 a nasl. smernice 2006/112 je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Toto právo sa osobitne uplatňuje bezprostredne na všetky dane uplatniteľné na plnenia uskutočnené na vstupe (rozsudok z 12. apríla 2018, Biosafe – Indústria de Reciclagens, C-8/17, EU:C:2018:249, bod 29 a citovaná judikatúra).

22 Toto právo na odpôčítanie dane je však podmienené splnením požiadaviek a najmä požiadaviek stanovených v článku 168 písm. a) smernice 2006/112, podľa ktorého DPH, ktorej odpôčítanie sa požaduje, musí byť splatná alebo zaplatená.

23 Pokiaľ ide v prvom rade o otázku, či možno DPH považovať za zaplatenú z dôvodu, že za okolností, o aké ide vo veci samej, sa mala, ako to tvrdí Zipvit, považovať za zahrnutú do ceny zaplatenej na základe zásad vyplývajúcich z rozsudku zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavoüllin (C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722), v spojení s článkami 90 a 185 smernice 2006/112, treba pripomenúť, že Súdny dvor v bode 43 uvedeného rozsudku rozhodol, že smernica 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, keď bola cena tovaru stanovená stranami bez akéhokoľvek uvedenia DPH a dodávateľ tohto tovaru je osoba, ktorá má zaplatiť DPH splatnú za zdaniteľné plnenie, sa má dohodnutá cena považovať za cenu, ktorá už zahŕňa DPH v prípade, že dodávateľ nemá možnosť vrátiť DPH, ktorú daňový úrad požaduje od osoby, ktorá tovar nadobudla.

24 Tento výklad sa osobitne zakladá na základnej zásade smernice 2006/112, podľa ktorej má systém DPH zaťažovať len konečného spotrebiteľa (rozsudok zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavoüin, C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 34, ako aj citovaná judikatúra).

25 Súdny dvor totiž usúdil, že ak bola kúpna zmluva uzatvorená bez uvedenia DPH, v prípade, že dodávateľ nemôže na základe vnútroštátneho práva získať späť od nadobúdateľa DPH, ktorú neskôr požaduje daňový úrad, zohľadnenie celkovej ceny bez odpôčítania DPH ako základu, na ktorý sa DPH uplatňuje, by viedlo k tomu, že DPH by zaťažovala tohto dodávateľa, a teda by porušovala zásadu, podľa ktorej je DPH spotrebnou daňou, ktorú musí znášať konečný spotrebiteľ (rozsudok zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavoüin, C-249/13 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 35).

26 Takéto zohľadnenie by navyše odporovalo pravidlu, podľa ktorého daňový úrad nemôže vybrať na účely DPH vyššiu sumu, než je suma, ktorú zdaniteľná osoba získala (rozsudok zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavoüin, C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 36, ako aj citovaná judikatúra).

27 Analýza by bola iná v prípade, ak by mal dodávateľ podľa vnútroštátneho práva možnosť pridať k dohodnutej cene prírážku zodpovedajúcu dani uplatnenej na plnenie a získal ju tak späť od nadobúdateľa tovaru (rozsudok zo 7. novembra 2013, Tulic a Plavošin, C-249/12 a C-250/12, EU:C:2013:722, bod 37).

28 Ako však vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, okolnosti vo veci samej sú odlišné od okolností v tomto rozsudku.

29 Vyplýva z toho totiž, že zmluva uzavretá medzi spoločnosťami Zipvit a Royal Mail výslovne stanovovala, že cena služby je vyjadrená bez DPH a že, ak by bola DPH napriek tomu splatná, prevádzkovateľ by mal znášať súvisiace náklady.

30 Okrem toho, ako vyplýva zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, Royal Mail z právneho hľadiska nemohla vymáhať od spoločnosti Zipvit sumu DPH, ktorá nebola omylom zaplatená, po tom, čo sa dozvedela, že služby, ktoré poskytla, mali tejto dani podliehať.

31 Keďže Royal Mail za týchto okolností napriek tomu nepodnikla kroky na vymoženie sumy DPH od spoločnosti Zipvit a vzhľadom na skutočnosť, že samotná daňová a colná správa upustila od vymáhania DPH od tohto poskytovateľa z dôvodov týkajúcich sa okrem iného ochrany legitímnej dôvery, treba konštatovať, že cena útvorená spoločnosťou Zipvit za poskytovanie poštových služieb je cenou bez DPH. Vzhľadom na to, že DPH je daňou, ktorá môže v každom štádiu postihovať iba pridanú hodnotu a ktorú musí v konečnom dôsledku znášať iba konečný spotrebiteľ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. augusta 2018, Viking Motors a i., C-475/17, EU:C:2018:636, bod 33), zdaniteľná osoba, akou je Zipvit, sa nemôže domáhať odpísania sumy DPH, ktorá jej nebola fakturovaná, a ktorú teda nezískala od konečného spotrebiteľa.

32 Tento výklad nie je spochybnený tvrdením spoločnosti Zipvit založeným na vnútroštátnych ustanoveniach preberajúcich články 90 a 185 smernice 2006/112. Keďže totiž suma DPH nikdy nezaťažila cenu služieb, ktoré Royal Mail poskytla spoločnosti Zipvit, nemožno hovoriť o znížení základu dane v zmysle článku 90 smernice 2006/112 ani o úprave odpísania dane na vstupe v zmysle článku 185 tejto smernice, keďže tieto články sú uplatniteľné len vtedy, keď bola DPH uplatnená na cenu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2020, E. – (DPH – Zníženie základu dane), C-335/19, EU:C:2020:829, body 21 a 37, ako aj citovanú judikatúru).

33 V dôsledku toho za okolností, o aké ide vo veci samej, nemožno DPH považovať za zahrnutú do ceny zaplatenej príjemcom služieb.

34 Za týchto podmienok okolnosti uvedené vo štvrtej otázke a týkajúce sa legitímnej dôvery poskytovateľa služieb, ktoré môžu byť uplatnené vo daňovej a colnej správe v prípade žiadosti o úpravu, a skutočnosti, že príjemca služieb túto daň nezaplatil, keď sa dozvedel o vzniknutej chybe, hoci daňová a colná správa, ako aj poskytovateľ služieb vedeli o tom, že DPH mala byť uplatnená, nemôžu zmeniť túto analýzu.

35 Z toho vyplýva, že článok 168 písm. a) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že DPH nemožno považovať za zaplatenú v zmysle tohto ustanovenia za okolností, o aké ide vo veci samej.

36 Pokiaľ ide ďalej o otázku, či za takýchto okolností možno DPH považovať za splatnú v zmysle uvedeného ustanovenia, treba pripomenúť, že článok 167 smernice 2006/112 stanovuje, že právo na odpísanie dane vzniká vtedy, keď vzniká daňová povinnosť v súvislosti s daňou, ktorá je odpísateľná.

37 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pojem „splatná“ v zmysle ?lánku 168 písm. a) smernice 2006/112 odkazuje na da?ový dlh, ktorý sa má zaplati?, a teda predpokladá, že zdanite?ná osoba má povinnos? zaplati? sumu DPH, ktorú chce odpo?íta? ako da? na vstupe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. marca 2012, Véleclair, C?414/10, EU:C:2012:183, bod 20).

38 Hoci je pravda, že ?lánok 63 smernice 2006/112 stanovuje, že da?ová povinnos? vzniká dodaním tovaru alebo poskytnutím služby, treba uvies?, že samotná skuto?nos?, že plnenie oslobodené od DPH sa v kone?nom dôsledku po tom, ?o sa uskuto?ní, považuje za plnenie podliehajúce tejto dani, nemôže posta?ova? na to, aby sa táto da? považovala za odpo?ítate?nú, ak príjemca tohto plnenia nebol vôbec požiadaný o zaplatenie tejto dane, hoci poskytovate?ovi služieb ni? nebráni, aby o to tohto príjemcu požiadal.

39 Napokon ani okolnosti uvedené v štvrtej otázke, pripomenuté v bode 34 tohto rozsudku, nemôžu zmeni? túto analýzu.

40 Z toho vyplýva, že ?lánok 168 písm. a) smernice 2006/112 sa má vyklada? v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, nemožno DPH považova? za splatnú v zmysle tohto ustanovenia.

41 Vzh?adom na predchádzajúce úvahy treba na prvú, druhú a štvrtú otázku odpoveda? tak, že ?lánok 168 písm. a) smernice 2006/112 sa má vyklada? v tom zmysle, že DPH nemožno považova? za splatnú alebo zaplatenú v zmysle tohto ustanovenia a nie je teda odpo?ítate?ná zdanite?nou osobou, ak na jednej strane táto zdanite?ná osoba a jej poskytovate? služieb sa na základe nesprávneho výkladu práva Únie zo strany vnútroštátnych úradov nesprávne domnievali, že dotknuté služby sú oslobodené od DPH a v dôsledku toho vyhotovené faktúry túto da? neuvádzali, za okolností, ke? zmluva uzavretá medzi týmito dvoma osobami stanovuje, že ak je táto da? splatná, prijímate? služieb ju znáša na vlastné náklady, a na druhej strane v primeranom ?ase nebol podniknutý nijaký krok k tomu, aby bola DPH vrátená, takže akýko?vek úkon poskytovate?a služieb a da?ovej a colnej správy s cie?om dosiahnu? vrátenie nezaplatenej DPH je preml?aný.

O tretej otázke

42 Svojou tre?ou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, ?i sa má smernica 2006/112 vyklada? v tom zmysle, že príjemca služieb, ktoré sú nesprávne oslobodené od DPH, sa môže dovoláva? práva na odpo?ítanie DPH splatnej alebo zaplatenej na vstupe, ak nemá faktúry obsahujúce údaje uvedené v ?lánku 226 bodoch 9 a 10 tejto smernice.

43 Vzh?adom na odpove? na prvú, druhú a štvrtú otázku sa odpove? na tretiu otázku nezdá by? potrebná na ú?ely sporu vo veci samej.

O trovách

44 Vzh?adom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vz?ahu k ú?astníkom konania vo veci samej inciden?ný charakter a bolo za?até v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdny dvoru a nie sú trovami uvedených ú?astníkov konania, nemôžu by? nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

?lánok 168 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vyklada? v tom zmysle, že da? z pridanej hodnoty (DPH) nemožno považova? za splatnú alebo zaplatenú v zmysle tohto ustanovenia a nie je teda odpo?ítate?ná zdanite?nou osobou, ak na jednej strane táto zdanite?ná osoba a jej

poskytovateľ služieb sa na základe nesprávneho výkladu práva Únie zo strany vnútroštátnych úradov nesprávne domnievali, že dotknuté služby sú oslobodené od DPH a v dôsledku toho vyhotovené faktúry túto daň neuvádzali, za okolností, keď zmluva uzavretá medzi týmito dvoma osobami stanovuje, že ak je táto daň splatná, prijímateľ služieb ju znáša na vlastné náklady, a na druhej strane v primeranom rozsahu nebol podniknutý nijaký krok k tomu, aby bola DPH vrátená, takže akýkoľvek úkon poskytovateľa služieb a daňovej a colnej správy s cieľom dosiahnuť vrátenie nezaplatenej DPH je premlčaný.

Podpisy

* Jazyk konania: angličtina.